

prof. zw. dr hab. Halina Kurek
Katedra Lingwistyki Kulturowej i Socjolingwistyki
Wydział Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego
ul. Gołębia 16
31-007 Kraków

Recenzja
osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych

dr Agnieszki Myszk

ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych
w dyscyplinie językoznawstwo

wykonana na zlecenie Dziekana Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Rzeszowskiego
dra hab. Zenona Ożoga z dnia 2016-09-22

1. Najważniejsze fakty z życiorysu zawodowego Habilitantki

Recenzowanie dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Agnieszki Myszk, adiunkta w Zakładzie Języka Polskiego Instytutu Filologii Polskiej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Rzeszowskiego, stanowi dla mnie prawdziwą przyjemność. Po pierwsze dlatego, że Kandydatka do stopnia naukowego doktora habilitowanego ma już w polskim językoznawstwie pozycję ugruntowaną ze względu na poważny, twórczy i okazały liczebnie dorobek naukowy, po drugie zaś ze względów emocjonalnych. Dr Agnieszka Myszk jest bowiem absolwentką mojego pierwszego seminarium magisterskiego w ówczesnym Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Tytuł zawodowy magistra Pani Agnieszka Myszka uzyskała w roku 1995 w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego po obronie pracy magisterskiej pt. *Antroponimia parafii Fryszak* napisanej pod kierunkiem piszącej te słowa. Bezpośrednio po ukończeniu studiów przez dwa lata pracowała jako nauczycielka języka polskiego w Szkole Podstawowej nr 2 w Sędziszowie Małopolskim. W tym czasie podnosiła też swoje kwalifikacje na studiach podyplomowych z logopedii na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pracę dyplomową pt. *Rozumienie przez dzieci neologizmów słowotwórczych tworzonych przez ich rówieśników* napisała pod kierunkiem dr hab. Kazimierzy Krakowiak, uzyskując tytuł zawodowy logopedy. Jednocześnie 1 października 1996 roku została zatrudniona w Zakładzie Polszczyzny Historycznej i Dialektologii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie na stanowisku asystentki, a od września 2002 roku, na tym samym stanowisku, w Zakładzie Języka Polskiego. Od 1 grudnia 2000 roku do 30 czerwca roku 2001 prowadziła ponadto terapię logopedyczną w Przedszkolu Publicznym nr 5 w Rzeszowie. Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych uzyskała w roku 2004 na Uniwersytecie Rzeszowskim na podstawie rozprawy zatytułowanej *Monografia toponimiczna powiatu strzyżowskiego* przygotowanej pod kierunkiem prof. dr hab. Barbary Greszczuk i w grudniu tego samego roku została zatrudniona w Zakładzie Języka Polskiego na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Rzeszowskiego na stanowisku adiunkta.

2. Ocena osiągnięcia naukowego wymienionego w Art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.) (znowelizowanej w 2011 r.) oraz pozostałego opublikowanego dorobku naukowego, a także na podstawie **ROZPORZĄDZENIA** Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego Dz. U. nr 196, poz. 1165

2a. Ocena osiągnięcia naukowego

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku, w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, wymaga wskazania przez habilitanta osiągnięcia naukowego, które stanowiłoby podstawę do uzyskania stopnia naukowego wymienionego w Rozporządzeniu.

Dr Agnieszka Myszką za swoje najpoważniejsze osiągnięcie naukowo-badawcze uważa część swojego dorobku naukowego, którą zatytułowała *Urbanonimia Rzeszowa w ujęciu językowym i kulturowym*. W skład owego osiągnięcia wchodzi dwie monografie: autorska książka pt. *Urbanonimia Rzeszowa. Językowo-kulturowy obraz miasta* wydana w Rzeszowie w roku 2016 oraz książka współautorska (z historykiem Piotrem Wiszem) zatytułowana *Nazwy ulic Rzeszowa. Historia i współczesność* wydana w Rzeszowie w roku 2012, a także 9 artykułów naukowych.

W przedłożonym do recenzji autoreferacie Pani Agnieszka Myszką pisze, iż najpełniejszy opis nazewnictwa miejskiego Rzeszowa zawarła w monografii pt. *Urbanonimia Rzeszowa. Językowo-kulturowy obraz miasta* (Rzeszów 2016). Oceniając omawianą książkę w kontekście wcześniejszych prac Habilitantki, nie mam najmniejszych wątpliwości, iż *Urbanonimia Rzeszowa* stanowi ukoronowanie dorobku naukowego Pani Agnieszki Myszką po uzyskaniu przez nią stopnia naukowego doktora. Monografia reprezentuje bowiem bardzo wysoki poziom naukowy i sama (bez dodatkowej obudowy w postaci drugiej książki oraz dziewięciu artykułów) mogłaby z powodzeniem wystąpić w roli najważniejszego osiągnięcia naukowego Habilitantki.

Główny cel opracowania to pokazanie przemian językowo-kulturowego obrazu Rzeszowa w kontekście przeobrażeń nazewniczych z jednoczesną inwentaryzacją nazw miasta. Jako materiałową podstawę opisu przyjęto 3541 jednostek nazewniczych wyekscerpowanych z różnorodnych źródeł historycznych i współczesnych obejmujących okres od wieku XVII do końca roku 2014. Są to więc z jednej strony funkcjonujące obecnie nazwy urzędowe, oficjalne, z drugiej zaś - historyczne jednostki nazewnicze, a także takie, które pojawiają się jedynie w potocznej, nieoficjalnej odmianie polszczyzny.

Zbiór rzeszowskich urbanonimów tworzą zatem: 1) nazwy obiektów komunikacyjnych, a w ich grupie: 1258 placeonimów, 30 nazw rond i mostów, 25 nazw stacji PKS i PKP i 844 nazwy przystanków MPK, 2) nazwy obszarów zamieszkanych (222), 3) nazwy obszarów niezabudowanych, w tym: 257 nazw obiektów lądowych i 96 nazw obiektów wodnych, 4) nazwy miejsc wydzielonych sztucznie, a wśród nich: 82 nazwy placów, 106 nazw parków i ogrodów i 51 nazw miejsc pochówku zmarłych, 5) nazwy znaczniejszych budowli, w tym: 179 nazw domów mieszkalnych, 159 nazw obiektów sakralnych, 88 nazw

pomników, 65 nazw obiektów obronnych, 38 nazw obiektów gospodarczych oraz 41 nazw obiektów sportowych.

Jak wynika z powyższego zestawienia, w opracowaniu uwzględniono kompletny materiał nazewniczy z Rzeszowa. Jest to novum w polskiej onomastyce, godne najwyższego podziwu i uznania. Samo zgromadzenie tak bogatego materiału badawczego wymagało bowiem ogromnego nakładu pracy, a analiza różnorodnych form nazewniczych musiała znaleźć oparcie w szerokiej i gruntownej wiedzy Habilitantki, również z zakresu historii języka, obejmującej zróżnicowaną, interdyscyplinarną problematykę badawczą.

Zebrany materiał poddano oglądowi zarówno na płaszczyźnie synchronicznej, jak i diachronicznej, uwzględniając wewnętrzną ewolucję polszczyzny. Do analizy językowej umiejętnie włączono też wiedzę z zakresu historii, geografii, szeroko rozumianej kultury oraz socjologii. Innymi słowy, materiał nazewniczy Rzeszowa starano się powiązać z dziejami miasta i jego kulturą, próbowano znaleźć zależności pomiędzy czynnikami społecznymi a przekształcaniem się lub zanikaniem wielu nazw, by w końcu odpowiedzieć na pytanie, w jaki sposób zmieniające się nazewnictwo wpływa na „nową” interpretację przestrzeni miejskiej i w jaki sposób ustawicznie kształtuje nowy obraz miasta w oczach jego mieszkańców.

Urbanonimia Rzeszowa sytuuje się zatem w nurcie aktualnych, aczkolwiek nie tak licznych obecnie badań interdyscyplinarnych z zakresu onomastyki, socjolingwistyki, dialektologii oraz lingwistyki kulturowej. Jej Autorka, umiejętnie łącząc założenia metodologiczne wszystkich wymienionych dziedzin badawczych, wypracowała jednak własną, oryginalną metodologię i metodę opisu skupioną na perspektywie antropologicznej.

Wzajemnym powiązaniom języka i kultury poświęcony został bowiem znakomity trzeci rozdział książki zatytułowany *Opozycje semantyczno-kulturowe w onimicznej przestrzeni Rzeszowa*, w którym analizie poddano trzy wybrane opozycje socjokulturowe utrwalone w materiale nazewniczym miasta: 1) opozycję SWÓJ : OBCY, w znaczeniu: narodowościowy, religijny, przestrzenny, społeczno-psychologiczno-kulturowy, 2) opozycję CENTRUM : PERYFERIE, z lokalizacją w przestrzeni fizycznej lub mentalnej i 3) opozycję STARY : NOWY, w wymiarze zarówno temporalnym, jak i aksjologicznym. Podsumowaniem omawianego rozdziału jest podrozdział *Zakończenia* noszący tytuł *Językowo-kulturowy obraz miasta*.

Rozdział trzeci recenzowanej książki posiada też solidny fundament i obudowę w postaci dwóch rozdziałów poprzednich: pierwszego, zatytułowanego *Urbanonimia – przedmiot badań, terminologia, metodologia* oraz drugiego, noszącego tytuł *Nazewnictwo*

Rzeszowa – historia, motywacja, ewolucja, analiza diachroniczna. Ta część rozprawy jest świadectwem dojrzałości naukowej i precyzji metodologicznej Autorki, która na zgromadzony materiał nazewniczy popatrzyła systemowo i zaproponowała spójną i przejrzystą klasyfikację semantyczną wspólną dla wszystkich obiektów. Zaproponowany typ klasyfikacji „poprzez nawiązania do historii regionu, interferencji językowych, kulturowych, sytuacji politycznej i niejednokrotnie charakterystyki osób nazwy tworzących” (Autoreferat s. 4) umożliwia też płynne przejście od analizy semantyczno-formalnej do etnolingwistycznej, której ukoronowaniem jest wymieniany już w recenzji rozdział trzeci.

Reasumując, książkę Pani Agnieszki Myszkii pt. *Urbanonimia Rzeszowa. Językowo-kulturowy obraz miasta* (Rzeszów 2016), przedstawioną tu w dużym uproszczeniu i skrócie, oceniam bardzo wysoko. Po pierwsze – za bogactwo i historyczną wartość materiału badawczego wyekscerpowanego z dziesiątków różnorodnych źródeł, po drugie – ze względu na jasną i niezwykle staranną kompozycję zarówno całej książki, jak i poszczególnych jej części (rozdziałów i podrozdziałów), po trzecie – za wnikliwość, subtelność, trafność i wieloaspektowość prowadzonej analizy, zawsze w oparciu o gruntowną znajomość literatury przedmiotu i po czwarte wreszcie – za konsekwencję, poprawność i nowatorstwo metodologiczne, co świadczy o wszechstronnym opanowaniu warsztatu badawczego przez Habilitantkę. Uważam więc, że monografia dr Agnieszki Myszkii *Urbanonimia Rzeszowa. Językowo-kulturowy obraz miasta* (Rzeszów 2016) stanowi bardzo poważne osiągnięcie naukowo-badawcze, a zatem w pełni spełnia wymogi stawiane tego typu pracom przy ubieganiu się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych.

Poza omówioną wyżej monografią, Pani Agnieszka Myszkia do tzw. osiągnięcia naukowego zaliczyła też współautorską książkę zatytułowaną *Nazwy ulic Rzeszowa. Historia i współczesność* (Rzeszów 2012), w której jest autorką dwóch ważnych rozdziałów: drugiego – *Nazwy ulic w badaniach onomastów* i czwartego – *Budowa, motywacja i semantyka rzeszowskich plateonimów* oraz współautorką alfabetycznego słownika nazw ulic, mostów, placów i rond Rzeszowa. *Nazwy ulic Rzeszowa* to monograficzne ujęcie rzeszowskiej plateonimii i choć opracowanie ma charakter naukowy z powodzeniem może też pełnić funkcję popularyzującą nazewnictwo miasta.

W skład osiągnięcia naukowego dr Agnieszka Myszkia włączyła też dziewięć artykułów naukowych. Są to teksty powiązane z obiema recenzowanymi monografiami, ponieważ zawarte w nich przemyślenia zostały później wykorzystane w publikacjach książkowych. Habilitantka zajmowała się w nich między innymi: wewnętrzną systematyzacją nazewnictwa miejskiego, wyznaczeniem granicy pomiędzy sferą apelatywną a proprialną,

problematyką wielokulturowości Rzeszowa utrwaloną w nazewnictwie miejskim, społecznymi i kulturowymi przyczynami powstawania paralelnych urbanonimów nieoficjalnych, ewolucją motywacji we współczesnej placeonimii, nazwami kin i teatrów w perspektywie diachronicznej oraz nazwami ulic i dróg jako znakami językowymi w świetle teorii prototypów. Wszystkie wymienione teksty to poważne, dojrzałe opracowania naukowe prezentowane wcześniej na konferencjach i opublikowane w renomowanych czasopismach oraz monografiach naukowych.

2b. Ocena pozostałego opublikowanego dorobku naukowego Habilitantki

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego mówi, że habilitant powinien legitymować się autorskim lub współautorskim dorobkiem naukowym opublikowanym w czasopismach międzynarodowych lub krajowych.

Oprócz omówionych wyżej książek: 1) *Urbanonimia Rzeszowa. Językowo-kulturowy obraz miasta* (Rzeszów 2016) i 2) *Nazwy ulic Rzeszowa. Historia i współczesność* (Rzeszów 2012) oraz dziewięciu artykułów dr Agnieszka Myszkma ma w swym dorobku naukowo-badawczym 45 publikacji, w tym: 1 książkę, 1 podręcznik akademicki we współautorstwie, 1 książkę pod redakcją naukową, 7 książek współredagowanych (w tym: 2 w druku i 2 przygotowywane do druku), 32 artykuły naukowe (w tym: 1 w druku), 3 postery prezentowane i rozpowszechniane na międzynarodowych konferencjach naukowych, a ponadto jest redaktorem 4 informatorów dla studentów. Przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora Habilitantka opublikowała 8 artykułów naukowych. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Pani Agnieszka Myszkma opublikowała 3 książki (w tym: 1 współautorską), 1 podręcznik akademicki, 8 książek pod redakcją lub współredakcją naukową, 33 artykuły naukowe (w tym 4 za granicą), 3 postery i zredagowała 4 informatory dla studentów.

Dorobek naukowy dr Agnieszki Myszkmy po uzyskaniu przez nią stopnia naukowego doktora zaczął więc systematycznie i w bardzo szybkim tempie narastać, świadcząc o dynamizmie naukowym jego Autorki. Bardzo ważne przy tym jest to, że zdecydowana większość prac naukowych Habilitantki ukazała się po uzyskaniu przez nią stopnia naukowego doktora, zaś niemała część Jej dorobku naukowego opublikowana została w znanych, renomowanych zagranicznych oraz ogólnopolskich czasopismach językoznawczych („Styl i Tekst” (Kijów), „Studia Philologica” (Drohobycz-Koło), „Onomastica”, „Logopedia

Silesiana” i „Słowo. Studia językoznawcze”), a także w zbiorowych tomach wydawnictw uniwersyteckich.

W zainteresowaniach naukowych dr Agnieszki Myszkowej wyraźnie wyodrębnia się kilka kręgów tematycznych, którym Badaczka poświęciła swoje książki oraz artykuły naukowe.

Jej najwcześniejsze zainteresowania naukowe skupiły się na onomastyce, a dokładnie na antroponimii. Ta problematyka była przedmiotem Jej znakomitej rozprawy magisterskiej dotyczącej struktury i semantyki nazwisk polskich oraz motywów wyboru imion. Praca magisterska stała się równocześnie inspiracją do opublikowania przez Agnieszkę Myszkę cyklu artykułów dotyczących przezwisk, w których Habilitantka zaczęła łączyć onomastyczną i etnolingwistyczną metodę opisu języka.

Kulturowe ujęcie zagadnień onomastycznych znalazło najpełniejszy wyraz w badaniach poświęconych toponimii, a ściśle – mikrotoponimii (*Stereotyp rzeki a językowy obraz hydronimów (na podstawie nazw wodnych powiatu strzyżowskiego)*, *Stereotyp góry i lasu a językowy obraz oronimów i nazw leśnych w powiecie strzyżowskim*, *Obraz lasu w nazwach niewielkich obiektów geograficznych (na przykładzie toponimów powiatu strzyżowskiego)*).

Tego działu onomastyki dotyczą też artykuły Habilitantki poświęcone zagadnieniom metodologicznym, elementom „nowoczesności” w nazewnictwie wiejskim, a także powiązaniom sytuacji komunikacyjnej z kształtem językowym nazwy.

Ukoronowaniem badań Agnieszki Myszkowej poświęconych toponimii była Jej znakomita rozprawa doktorska *Monografia toponimiczna powiatu strzyżowskiego*, opublikowana w roku 2006 w rozszerzonej wersji pt. *Toponimia powiatu strzyżowskiego* (Rzeszów 2006), dokumentująca toponimię badanego terenu i próbująca odpowiedzieć na pytanie, jakie czynniki decydują o powstawaniu toponimów, jakie elementy rzeczywistości pozajęzykowej są w nich utrwalane i za pomocą jakich środków językowych.

Drugi krąg zainteresowań badawczych Habilitantki to historia języka polskiego w dydaktyce szkolnej i uniwersyteckiej. Temu zagadnieniu Agnieszka Myszkowa poświęciła kilka artykułów naukowych oraz referatów wygłaszanych na prestiżowych konferencjach międzynarodowych. Największym osiągnięciem tej dziedziny badań jest współautorski podręcznik akademicki do nauczania fonetyki historycznej zatytułowany *Na tropach przeszłości języka. Fonetyka* (2013), (z M. Kułakowską).

Zainteresowania naukowe Agnieszki Myszkowej dotyczą też ortofonii. W kilku znakomitych artykułach Autorka skupiła się na opisie i szukaniu językowych i pozajęzykowych przyczyn błędnej artykulacji młodzieży. Ważne przy tym jest to, że

Badaczka najpierw dostrzegła wszystkie nowe tendencje wymawianiowe w polszczyźnie młodego pokolenia Polaków, starała się je ocenić, zbadać konteksty fonetyczne i sytuacje komunikacyjne sprzyjające danemu typowi wymowy i poszukać przyczyn zachodzącego zjawiska.

Ostatni obszar badawczy Habilitantki to język polski jako obcy. Tu Panią Myszkę szczególnie interesują sposoby nauczania polskiej wymowy. We współautorstwie opracowała już trzy scenariusze zajęć dla obcokrajowców. W przygotowaniu są kolejne dwa.

Jak wynika z powyższego omówienia, okres podoktorski to przede wszystkim ugruntowanie się wcześniejszych zainteresowań Agnieszki Myszk, które dały swój wyraz w ogromnej liczbie autorskich lub współautorskich publikacji. Jest to jednak okres równoczesnego otwarcia się na nową problematykę badawczą oraz nowe i nowatorskie rozwiązania metodologiczne.

3. Aktywność naukowo-badawcza Habilitantki

W Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Rzeszowskiego Agnieszka Myszk prowadzi badania naukowe w ramach działalności statutowej. Jednocześnie jest członkiem zespołu realizującego projekt naukowy *Kulturowe aspekty nazewnictwa Podkarpacia*.

Odbyła też sześć staży naukowych i dydaktycznych (Bolonia, Florencja – Włochy; Kurytyba – Brazylia; Lizbona – Portugalia; Kraków – Katedra Lingwistyki Kulturowej i Socjolingwistyki Wydziału Polonistyki UJ). W Kurytybie zebrała materiały do badań języka Polonii brazylijskiej oraz przemian zachodzących w nazwiskach polskich w Brazylii. Na Uniwersytecie Jagiellońskim, w Katedrze kierowanej przez piszącą te słowa, przygotowywała natomiast założenia i koncepcję badawczą rozprawy habilitacyjnej.

Do osiągnięć naukowych dr Agnieszki Myszk zaliczyć też trzeba udział w 21 ogólnopolskich i zagranicznych konferencjach naukowych oraz kongresach (zawsze z referatami).

Świadectwem wysokiej oceny środowiska językoznawczego jest powoływanie dr Agnieszki Myszk do pracy w licznych gremiach naukowych. I tak, Kandydatka do stopnia naukowego doktora habilitowanego jest członkiem komitetu redakcyjnego czasopisma naukowego „Logopedia Silesiana” wydawanego na Uniwersytecie Śląskim w

Katowicach, pełni też funkcję recenzenta w czasopiśmie „Kwartalnik Edukacyjny”, jest ponadto redaktorem naczelnym serii wydawniczej „Głos – język – komunikacja”. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Językoznawczego i Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego.

W roku 2016 za działalność naukowo-dydaktyczną dr Agnieszka Myszka otrzymała nagrodę JM Rektora Uniwersytetu Rzeszowskiego.

4. Aktywność dydaktyczna

Dr Agnieszka Myszka może się także poszczycić znacznymi osiągnięciami na polu działalności dydaktycznej. W roku 2014 na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach została powołana na promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim mgr Marleny Chudzik. Na Uniwersytecie Rzeszowskim wypromowała 11 magistrów (Jej kolejni magistranci uzyskali tytuł zawodowy magistra w roku 2016) i 19 licencjatów. Ponadto była opiekunem 25 prac dyplomowych na studiach podyplomowych z logopedii.

Na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych oraz na studiach podyplomowych z logopedii prowadzi seminaria magisterskie, licencjackie, dyplomowe, proseminaria, wykłady, ćwiczenia, konwersatoria i warsztaty (gramatyka historyczna języka polskiego, historia języka i dialektologia, laboratorium – warsztat polonisty, onomastyka, specyfika językowa regionu, ortofonia, dydaktyka postępowania logopedycznego, dyslalia, fonetyka dla logopedów, fonetyka i słowotwórstwo języka polskiego, kulturowe dziedzictwo językowe, język a kultura, gry logopedyczne w nauczaniu fonetyki języka polskiego, fonetyka dla logopedów, warsztat logopedy i budowanie systemu językowego). Jest ponadto autorką programów podyplomowego kształcenia logopedów i neurologopedów, a także opiekunem praktyk logopedycznych. Pełniła też funkcję opiekuna naukowego na studenckim obozie dialektologicznym i na wycieczkach dydaktycznych.

Dr Agnieszka Myszka jest także znana ze swej szerokiej działalności popularyzatorskiej oraz pracy na rzecz regionu. Jako wykładowca współpracuje z Podkarpackim Centrum Edukacji Nauczycieli, pełniła funkcję przewodniczącej w konkursie ortograficznym dla gimnazjalistów *Wiosenny mistrz ortografii*, prowadzi wykłady w Towarzystwie Miłośników Języka Polskiego (oddział w Rzeszowie), wykłady

dla słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku oraz dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych oraz średnich, popularyzując wiedzę o języku polskim.

5. Aktywność organizacyjna

Dr Agnieszka Myszka zasługuje też na uznanie jako znakomity organizator. Od 1 września 2016 r. pełni obowiązki dyrektora Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Rzeszowskiego, w latach 2006-2009 była zastępcą dyrektora IFP ds. dydaktyki, od roku 2009 jest kierownikiem Podyplomowych Studiów Logopedii, a od roku 2013 – kierownikiem Podyplomowych Studiów Neurologopedii, jest członkiem Rady Instytutu Filologii Polskiej, członkiem Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Rzeszowskiego. Zorganizowała 11 konferencji naukowych, jest organizatorem i opiekunem imprez studenckich, organizatorem cyklu wykładów otwartych, letniego kursu języka polskiego dla Brazylijczyków, była też administratorem strony internetowej Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz opiekunem roku.

Podsumowując swoją recenzję, stwierdzam, że dr Agnieszka Myszka pod względem aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej należy dziś do grona młodych uczonych wyróżniających się w polskim środowisku językoznawczym. Jest badaczką o bogatym i wielotematycznym dorobku naukowym, otwartą na nową problematykę i nowe rozwiązania metodologiczne. W okresie podoktorskim poczyniła ważne kroki w pracy badawczej, wzbogacając swój dorobek o 48 kolejnych publikacji naukowych, w tym o 4 książki. Reprezentuje nowoczesną orientację metodologiczną, łącząc szerokie horyzonty teoretyczne z badaniami empirycznymi. Co równie ważne, Agnieszka Myszka ma też jasno nakreślony program badawczy, który konsekwentnie realizuje oraz znaczące osiągnięcia w pracy dydaktycznej i organizacyjnej, także na rzecz regionu.

Uważam więc, że całokształt osiągnięć naukowo-badawczych, dydaktycznych i organizacyjnych dr Agnieszki Myszkowej, ze szczególnym uwzględnieniem wskazanego przez Habilitantkę osiągnięcia naukowego pt. *Urbanonimia Rzeszowa w ujęciu językowym i kulturowym*. Jej szeroko zakrojona działalność naukowa i organizacyjna na arenie międzynarodowej, a także praca popularyzatorska dla macierzystego regionu w pełni uzasadniają wniosek o nadanie Jej stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.

Kraków, 5 listopada 2016 r.

/prof. zw. dr hab. Halina Kurek/